

שמירם יב

67

(ג) ניאמר ذוד אל גטו חטאתי לידיך ויאמר נתנו אל ذוד גם ידיך העביר חטאך לא תמות:
 (ד) אפס כי נאצת את איבי זדיך בזבר זהה גם רבו הילוד לך מות ימות:

וילוד ומג אל ביתנו ווַיְגַדֵּד אֶת הַילֹּד אֲשֶׁר יָלֹדה אֲשֶׁת אָרוֹרָה לְדוֹד וַיַּאֲנַשֵּׂה:

(ונון) נורבְּנשֶׁ בודק את האלהים בעד הנער ויאסֶם דוד צום ובא ולנו ושכָב אַרְצָה :

(ז) ייבחרו זוגים בינו לבין עליו למתמיון מושב הארץ ולא אבה ולא ברא אתם לחם:

(ח) וניהי ביום השביעי ונימת הילד [ויראו עבדיו דוד להגיד לו כי מות הילד כי אמרו הינה בהיות הילד מי דברנו אליו ולא שמע בקולנו ואיך נאמר אליו מות הילד ועשנה רעה :
(ויבא דוד כי עבדיו מתלחשים ויבן דוד כי מות הילד ויאמר דוד אל עבדיו במתות הילד וניאמרו במת :

(כ) ויקם דוד מהאלץ וירחץ וניסק וימלך שמלתיו וניבא בית ידוד נישתחו וניבא אל ביתו נישאל נישימו לו לחם ויאכל:
 (כא) ויאמרו עבדיו אליו מה דבר זה אשר עשיתה בעבור הילד כי צמות ותבק וכאשר מות הילד קמת ותאכל לחם:
 (כב) ויאמר בעוד הילד כי צמות ואבבהבי אמרתי מי יוזע ומני ידוד והמיל:
 (כג) ועתה מת למה זה אני אם האוכל להשבו עוד אני הלא אלוי והוא לא ישוב אליו:

(כח) וישלח ביד נתן הנביא ניקרא את שמו דמידיה בעבור ידך :
 (כד) וניחם דוד את בת שבע אשרתו ויבא אליה וישכוב עמו (תלך פן ותקרא את שמו שלמה (VIDUD אהבו :

מוציאות	משל
דוד המלך ואוריה עבדו, בירושלים הרבה נשים וחרבה ילדים בת שבע ---	שני אנשים היו בעיר אחת האחד עשיר והשני ראש צאן וברק הרבה מאד כבשה קטנה אחת... ותהי לו כבת ותגדל עמו ועם ביו
---	ויבא חלק לאיש העשיר
לא מסתפק במשפחתו הענפה לוקח את בת שבע רצח אורה	ויחמול לחתת מצאנו ומבקשו לעשות לאורח ויקח את כבשת האיש הראש ויעשה לאיש הבא אליו ---

ממלכת יעקב הגדואה

ימני עליון בתנאי

קץ תשס"ג